

CiU, partidària dels pactes sectorials

Decidir sense pactar

Deixant la porta mig oberta a una entesa amb González, però també deixant-la mig tancada, rebutjant la coalició, Pujol ha optat per ser decisiu des de fora del govern. Almenys a mig termini. Ara es negociarà punt per punt.

El segon entre Pujol-González va tancar un capítol important de les negociacions PSOE-CiU, la hipotètica coalició desitjada per González, però, en va obrir un altre, la discussió mixta dels respectius programes. Pujol situava així la cursa dels esdeveniments en la direcció que més li interessava. En primer lloc, a l'hora d'obrir un diàleg, estudiar la compatibilitat dels programes, o en el seu defecte, arribar a coincidències programàtiques concretes.

En segon lloc, a partir d'aquestes compatibilitats o coincidències, iniciar una col·laboració que de moment se situaria en l'àmbit parlamentari, assegurant la governabilitat de l'estat, però des de fora. Per Pujol, i també per la majoria de CiU, la "cultura de la coalició" és una qüestió que requereix temps i maduració. En aquest sentit, des de la coalició nacionalista se situa el debat d'investidura i el debat de pressupostos com dos "tests" que posaran a prova si de veritat hi ha un clima de possible col·laboració.

Pujol arribava a la Moncloa amb una proposta de màxims, aprovada en l'executiu de CDC i en el marc del comitè d'enllaç CDC-UDC: el PSOE havia d'acceptar el programa de CiU. Es podia interpretar com una manera elegant de tancar portes, però també tenia una altra motivació. Es tractava de respondre a l'ofertament de coalició amb una condició prou contundent com per a situar la pilota en el terreny de González, però sobretot es tractava de controlar el joc. En el marc de CiU es considera que la millor manera de co-

CiU no vol, de moment, implicar-se en una coalició amb el PSOE i prefereix signar acords puntuals amb els socialistes. En la foto, Roca, Pujol i Duran Lleida, durant la nit del 6-J.

mençar les negociacions no és oferint una coalició, sinó primer estudiant les coincidències i després mirant les fórmules per dur-les a la pràctica. González havia començat la casa per la teulada. La seva intenció era incorporar primer els nacionalistes al govern, assegurant-se així la majoria, i després anar resolent les diferències. Però CiU vol començar a parlar primer dels fonaments. I ho va dir Pujol a la conferència de premsa posterior a la segona entrevista: no importa tant el nombre de ministres —"acceptar ministres seria fer un favor al PSOE"— sinó quins fruits pot donar una col·laboració. Fruits de l'arbre econòmic, però fruits sobretot de l'arbre autonòmic —"som un partit nacionalista, no un partit liberal", va recordar davant els periodistes presents—. El president de la Generalitat va traslladar a Felipe González quatre condicions bàsiques per iniciar qualsevol col·laboració, totes elles relacionades amb la qüestió autonòmica: la cessió del 15 per cent de l'IRPF, el finançament de la Sanitat, la gestió dels Fons de Cooperació de la Comunitat Eu-

ropea, la modificació d'algunes lleis de base i la reforma de l'administració de l'estat. Per allunyar possibles crítiques a la manca d'interès global d'estat en la seva actitud, molt presents aquests dies des de diversos sectors polítics, i per desmentir possibles pors de la manca d'estabilitat, esgrimides des de sectors econòmics i empresarials, Pujol va tornar a refermar-se en el seu paper responsable de col·laboració amb la majoria i va assegurar que CiU aportaria un gra "suficient" d'estabilitat al nou govern.

A partir d'ara, s'inicia una etapa en què ambdues formacions han de constituir una comissió que obrirà el diàleg sobre aspectes concrets. Concretament seran quatre els àmbits temàtics sobre els quals es treballarà: la política econòmica, en l'horitzó de la convergència europea i el diàleg social, la política autonòmica, amb la corresponsabilitat fiscal i un marc competencial ple com objectius, l'impuls democràtic, per regenerar les institucions i els partits, i un últim de més genèric, al voltant de la construcció europea. Si del resultat d'aquesta comissió mixta sorgeixen coincidències, la direcció convergent podria iniciar una política de pactes sectorials des de l'àmbit parlamentari. De moment, la possibilitat d'una col·laboració en forma de coalició ha estat valorada com "excessiva" per part de Pujol, i CiU es decanta, majoritàriament —que no vol dir unànimement— per ser decisiva des de fora.

Pere Martí